

Posudek na bakalářskou práci

Autor: Jakub Fabian

**Název: Obraz Chorvatska ve vybraných českých tištěných médiích v roce 1995,
Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2012, 96 s.**

Ve své bakalářské práci se Jakub Fabian zabýval obrazem událostí v Chorvatsku z roku 1995 ve vybraném českém tisku. Předmětem jeho pozornosti se staly dva významné české deníky (Rudé Právo, Lidové noviny) a dva důležité časopisy (Týden, Respekt), jejichž přístup k tehdejší situaci v Chorvatsku a dalších oblastech Balkánu se autor pokusil analyzovat. Vybral si přitom rok 1995, kdy bylo možné předpokládat zvýšený zájem médií o tuto část Evropy - v Chorvatsku proběhly vojenské operace proti tzv. Republice Srbská Krajina a byla ukončena válka v Bosně a Hercegovině.

Těžištěm Fabianovy práce jsou kapitoly pojmenované podle jednotlivých periodik, ve kterých autor, jak sám uvádí v úvodu, posuzuje míru objektivitu sdělených informací. Postupuje přitom chronologicky a analýza každého periodika je rozdělena na dvě podkapitoly pokrývající společně celý rok 1995. Této hlavní části jeho práce předchází faktografická kapitola, která čtenáře seznamuje s politickou situací v Chorvatsku v roce 1995 a s vojenskými operacemi Blesk a Bouře.

Na bakalářské práci Jakuba Fabiana lze ocenit především svědomitost, se kterou přistoupil ke zvolenému tématu a která se projevuje značným množstvím prostudovaných pramenů. Kladně hodnotím také fakt, že pro zpracování práce neváhal využít publikace chorvatské provenience, jejichž znalost v českém prostředí není velká. I přes autorovu snahu podrobit tato díla kritice, si nejsem jist, zda-li je možné založit faktografickou kapitolu na pracích pocházejících z prostředí jedné z válčících stran. Vedle chorvatských prací autor vychází pouze ze dvou nebalkánských děl (Tanner, Perenčević/Rychlík), což je poněkud málo. Stejně tak je problematické vycházet u počtu obětí operace Bouře pouze z chorvatských internetových zdrojů nebo přebírat některé faktografické údaje z dobového českého tisku (např. poznámka č. 8), který autor značně kritizuje.

Hlavním cílem práce Jakuba Fabiana je posoudit míru objektivitu českého tisku vůči dění v Chorvatsku v roce 1995. Autor podrobuje vybraný tisk značné kritice a upozorňuje nejen na nedůslednost, nepřesnost, faktografické chyby, ale především na jeho tendenčnost. To jsou závěry všech čtyř kapitol, které se věnují jednotlivým periodikům, a které jsou zdůrazněny v závěru bakalářské práce. Přes nespornou závažnost tohoto zjištění se domnívám, že takový závěr je neúplný. Autor se nepokusil o hlubší analýzu, ve které by hledal odpovědi na otázky, co se skrývalo za slabou zpravodajskou úroveň českého tisku a

jeho nevyváženým postojem k jednotlivým válčícím stranám. Autor několikrát zmiňuje, že značnou část informací český tisk přejímal ze zahraničních agentur. Nemohla např. tato skutečnost být jednou z příčin tendenčnosti zkoumaných médií? Pokud ano, pak se samozřejmě naskýtá otázka mnohem širší: jak se v evropském, potažmo českém, tisku projevil vliv politických zájmů evropských zemí na Balkáně? Nemohlo být odlišné vnímání srbských útoků na Záhřeb či Dubrovnik a chorvatských útoků na oblast tzv. Republiky Srbská Krajina způsobeno mj. i tím, že se boje ve vnitrozemských oblastech Krajiny české veřejnosti nedotýkaly tak osobně, jako zprávy o útocích na města, která Češi znali?

Nedostatek zevrubnější analýzy se Jakub Fabian pokouší nahradit upozorňováním na časté faktografické omyly českých novinářů, ovšem tato snaha občas sklouzává až ke zdůrazňování nepodstatných a spíše úsměvných detailů (např. je-li Knin metropolí - str. 45, zkomolený název daruvarského piva – str. 64-65 atd.)

Pominu-li stručný odstavec v úvodu, Jakub Fabián dostatečně nevysvětluje ani svůj výběr jednotlivých periodik. Pouze zkratkovitě naznačuje rozdíly mezi blízkostí vybraných periodik k odlišným politickým a žánrovým směrům. Ve srovnání s tím je pak už malým detailem fakt, že autor v souvislosti s deníkem Rudé Právo neuvádí změnu jeho jména na Právo, ke které došlo v září 1995.

Vedle nedostatečné analýzy je slabinou celé práce také její stylistická úroveň. Autor často používá dlouhá souvětí (např. str. 29, druhý odstavec, druhá věta) a občas se lze setkat i s gramatickými chybami (např. slovo „periodiky“-str. 9, spojení: „USA, která...“-str. 17). Vysloveně rušivě pak působí zařazování citací do textu bez náležitého oddělení (např. str. 45, věta: „Autor zde myšlenkou...“). Citovaný text je graficky označován jako název publikace.

I přes výše zmíněné nedostatky se domnívám, že předložená práce splňuje nároky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě. Navrhuji známku velmi dobře.

V Praze dne 13. června 2012

Mgr. Přemysl Vinš
oponent